

Merel Steinweg Stand-Up Blogger

StandUpBlog op het event 'Samen Toekomst Maken'. De Fabrique, 16 april 2019

Nants ingonyama bagithi Baba Sithi uhm ingonyama

Nants ingonyama bagithi baba Sithi uhhmm ingonyama

Siyo Nqoba Ingonyama

Ingonyama nengw' enamabala''

Beste mensen,

Lang leven het experiment en het verlaten van de comfortzone. Recht om dingen te doen, recht om dingen te proberen, recht om te mislukken. Dat heb ik nét nog uit de workshop Brilljante mislukkingen gehaald. En gaf mij het duwtje in de rug om hier, in mijn allerbeste Zulu, iets voor jullie te zingen. Dank jullie wel.

Kennen jullie dit lied, deze woorden? Komt het bekend voor? Denk in de richting van een opkomende zon boven de Afrikaanse steppe, knielende zebra's, giraffen en gnoes die nederig hun hoofd buigen. En dan, dan een wijze aap, die vanaf een hoge klif een nieuw leeuwenwelpje omhoog houdt. Hebben jullie 'm? Waarschijnlijk wel toch? Deze Zulu woorden waren de openingszinnen van de Lion King, van Elton Johns' The Circle of Life.

Nants ingonyama, opeens zat het vanmorgen in mijn hoofd. Dat vind ik dan interessant he....hoezo denk ik daar aan op dit event? Waren het die twee **olifanten** van Lucien? De vliegende **struisvogel**? De struikelende **pinguïn**, ook al komt die niet eens op de steppe voor. Opeens zat ik het te neuriën bij een workshop over het belang van investeren in een zwerm, een oproep om ons te gedragen als **vogels**.

Met kleine dansspasjes verdwaalde ik vervolgens in deze industriële gangen, kwam bij de workshop met de poëtische titel 'alle **kikkers** in de kruiwagen' en kon ik gelijk door naar de vreemde **eend**. In de playground kon ik losgaan met een interactief vloerspel tussen **vlinders** en **vissen** om ouders meer regie te geven en ik heb een warme dinosaurus geaaid.

Zien jullie 'm ook? Het verborgen thema van de ochtend. Toen ik het zag, zag ik het opeens overal. We zijn vandaag omringd door het dierenrijk hier, de natuur, de lente, de herfst: The Circle of Life. En tijdens mijn boordje **tonijn** dacht ik, het is dus totaal verklaarbaar dat ik, onbewust, de muziek van die betekenisvolle kinderfilm vol dieren in mijn hoofd heb.

Maar het zet me toch aan het denken. Want terwijl ik luister naar mijn innerlijke cassettebandje denk ik, wat zing ik nou eigenlijk? Het zijn van die woorden die je kent, waar je vrolijk meezingt, iedereen net een

Merel Steinweg Stand-Up Blogger

eigen versie van heeft, improviserend, het klinkt wel lekker, je danst er stiekem op en het geeft een goed gevoel. Eigenlijk spreken wij dus allemaal, zonder het te weten, een paar zinnnetjes Zulu, das leuk toch? Maar het zijn van die woorden waarvan je de ware betekenis helemaal niet kent, dat klopt toch?

Woorden waar je de echte betekenis eigenlijk niet van kent. Hoe zit dat dan met die woorden die we vandaag zoveel hebben gehoord en gesproken. Innovatie, vernieuwen, data. Samenwerken, co creatie, in verbinding, samen met ouders, samen met kinderen, samen met elkaar. Ik zeg, vertaal deze woorden naar het Zulu, zet er een mooi koor op en je kan er zo onze titelsong van maken.

Wat ik tegenwoordig doe, als ik twijfel of ik nog weet wat ik bedoel met mijn woorden, is dat ik ze test bij kinderen. Dat deed ik vanmorgen thuis. Ik vroeg aan mijn dochttertje, die is 3,5, “zullen we samen toekomst maken?” “Wattuh?” Mijn dochttertje mist na een ongelukkige val twee voortanden dus slist een beetje. “Ja, kom, laten we samen toekomst maken”. Ze kantelde haar hoofd en zei, “nee, daar ben ik te klein voor.”

Mijn zoontje van vijf, die mee zat te luisteren vroeg, “maar mam, wat is dan toekomst?” “Dat is alles wat er nu niet is.” Hij heeft zo’n frons tussen zijn wenkbrauwen, die werd dieper. En hij zei. “Maar als we dan nu blijven praten, dan komt de toekomst dus vanzelf”.

We zijn te klein, ik kan het toch niet en het gebeurt toch wel dus we hoeven niets te doen. Ik weet niet wat jullie horen, maar ik vind mijn twee kleuters toch een beetje klinken als die cynische vastgeroeste medewerkers die bijna de pensioengerechtigde leeftijd hebben, of juist van die vroege afhakers die dat hele gedoe over innovatie niet zo nodig vinden.

Samen toekomst maken. Vandaag geen kinderachtig cynisme. Werkelijkheid, blue zones die bestáán! Toekomst als een brassband, waar je in meegenomen wordt, die je aanmoedigt, die je doet schudden op je stoel. Die je dingen laat doen die je niet van plan was. Oh jongens, ik zie dat gospelkoor voor me, de brassband, mijn vingers vliegen over mijn toetsenboard, jullie enthousiasme. Dít is de energie om te veranderen! Dit is wat ik in het Zulu blijkbaar al die tijd al zong.

Want na alle dieren die vandaag langs zijn gekomen weet ik nu dat het om de leeuw gaat! De toekomst is een leeuw! Ik ga, in Eltons’ lijn, de cirkel rond maken. Want de betekenis experimentele woorden waar ik mee begon ga ik zo verklappen. Daarmee sluit ik af, dan gaan we naar de borrel. Ik zong:

Hier komt een leeuw, vader, oh ja.

Het is een leeuw.

We gaan overwinnen, een leeuw, een leeuw en een luipaard

Komen naar deze open ruimte.